

[Steen Folke.]

Helveg Petersens udtalelser i dag, at det så ud til, at alle muligheder var åbne, at man ville blot tage stilling fra sag til sag hvert år på finansloven og finde ud af, hvordan man skulle stemme. Sandt at sige lød det ikke, som om der alligevel var meget tilbage af det, der engang var en radikal holdning til militæret. Det, der ligger, og som de radikale har tilsluttet sig, er hele hovedindholdet i dette forsvarsforlig, som betyder en fortsat professionalisering af det danske militær. Der skal oven i købet være en beskeden udvidelse af officerskorpset og også af de øvrige professionelle soldater. Det kan naturligvis ses som et bidrag til at løse arbejdsløshedsproblemerne.

Der skal også, og det er der grund til at gøre stærkt opmærksom på, for det skjules ligesom i forligsteksten, være væsentlige stigninger i de militære udgifter. Der er et beløb, der påstås at være den økonomiske ramme, på 5.547 mill. kr., men derefter gøres det klart, at disse økonomiske rammer aldeles ikke dækker de samlede udgifter. Der kommer oven i dels udgifter til hjemmeværnet, det er specificeret, 32 mill. kr., dels uspecificerede udgifter til værnepligtsløn, som det koster ganske meget at indføre, dels udgifter i forbindelse med fiskeriinspektion. Disse udgifter er, så vidt man kan se, ubegrænsede. Man kunne altså i princippet anskaffe en hel del kanonbåde, eller hvad det er nu er, man skal have til at klare denne fiskeriinspektion; jeg kan ikke se grænserne, hvor meget der kan bruges til det. Endelig og ikke mindst så er der den fortsatte usikkerhed om F-16 flyene. Der er ikke noget om det i forliget, så vidt jeg kan se, men hvordan er det egentlig med disse F-16 fly? Der er stadig en betydelig usikkerhed omkring økonomien med hensyn til indkøb af disse fly. Jeg synes egentlig, at tiden er inde til at få en udtalelse fra forsvarsministeren, hvis han overhovedet er her i dag, om, hvor meget der skal bruges på militæret. Det er klart, at det beløb, der står i aftalen på 5.547 mill. kr. oven i købet opgjort i 1976-priser, ikke holder, men må vi så få at vide, hvor meget skal der bruges på militæret? Var det ikke rimeligt, at vi fik en afklaring af det, i hvert fald i form af et maksimumstal, så man sagde, at så og så meget er det maksimale, der kan blive tale om? Jeg mener, at det ville være på sin plads at få fyldestgørende oplysninger om den del af forliget.

(Kort bemærkning).

Søgaard (S):

Jeg skal for en ordens skyld gøre hr. Steen Folke opmærksom på, at jeg i det radiointerview, hvor der blev talt mellem hr. Ninn-Hansen og mig om de radikales stilling, til det spørgsmål, der blev stillet mig om de radikales eventuelle deltagelse i en socialdemokratisk regering, sagde, at det måtte man tale med statsministeren om.

Finansministeren (Heinesen):

Der har i denne debat kun været fremført forholdsvis få finanspolitiske synspunkter, vel især på grund af den aftale, som er truffet i finansudvalget, og jeg skal selvfølgelig holde mig til samme aftale og kun kommentere nogle få af de bemærkninger, der har været fremsat om finanspolitikken.

Hr. Maisted har jeg ikke mange bemærkninger til. Hans tale indeholdt de overdrivelser, som vi efterhånden kender fremskridtspartiet så godt for, og sammenligninger af ting, som ikke lader sig sammenligne. Jeg skal indskrænke mig til at give et enkelt eksempel herpå.

Hr. Maisted sagde, at i 1977-78 ville de offentlige udgifter stige med 20 mia kr. Den faktiske stigning er på knap det halve, den er på knap 10 mia kr., og heraf er ca. 8 mia kr. pris- og lønstigninger; det vil sige, at der kun er tale om en meget begrænset reel stigning i de offentlige udgifter. Men det er som sagt en af de overdrivelser, som vi er så vant til.

Hr. Christophersen mente, at februarforliget svækkede finanspolitikken, og dertil må jeg sige, at det er ikke rigtigt. I den finansplan, som er omdelt her til morgen, vil man kunne se, at februarforliget forbedrer statsbudgettet med ca. 1/2 mia kr. Forudsætningen herfor er, sådan som der også er redegjort for det i finansplanen, at beskæftigelsesprogrammet finansierer foranstaltninger, der ligger ud over, hvad der ellers ville blive gennemført. Men selv om denne forudsætning ikke skulle holde fuldt ud, selv om den kun skulle holde i et begrænset omfang, viser beregningen, at forliget alligevel, bl. a. i kraft af beskæftigelsesprogrammet, vil betyde en forbedring af budgettet. Det er derfor heller ikke rigtigt, når hr. Ib Christensen siger, at beskæftigelsesplanen ikke er statsfinansielt selv bærende, at det bare var noget, man sagde i valgkampen osv.